

۱۵۳- هنگام پیش آمدن امر مهمی که باعث اندوه و نگرانی است

از مسعدة بن صدقه روایت شده است که گفت:

از امام صادق علیه السلام خواستم که مرا دعایی تعلیم فرماید، که در کارهای مهم به آن دعا کنم، پس برای من اوراقی از صحیفه‌ای که نه خارج نمود و فرمود:

از آنچه در آن است نسخه‌ای بردار که دعای جدم علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام است برای کارهای مهم. پس آن را تماماً نوشتم، و هرگاه چیزی مرا غمگین می‌ساخت و یا گرفتارم می‌کرد به آن دعا می‌کردم و خداوند اندوهم را گشایش می‌فرمود، و غم و گرفتاری‌ام را برطرف می‌کرد و خواسته‌ام را عطا می‌کرد. و آن دعا این است:

اللَّهُمَّ هَدَيْتَنِي فَلَهُوْتُ، وَوَعظْتَ فَقَسَوْتُ، وَأَبْلَيْتَ الْجَمِيلَ فَعَصَيْتُ، ثُمَّ عَرَفْتَ فَأَصْرَرْتُ، ثُمَّ عَرَفْتَ فَاسْتَغْفَرْتُ فَأَقْلَتُ، فَعَدْتُ فَسَتَرْتُ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي.

خداوند مرا هدایت کردی و غافل شدم، و اندرز گفתי و سنگدل شدم، و نیکی کردی و معصیت نمودم، و آگاه کردی و اصرار ورزیدم، باز آگاه نمودی پس طلب مغفرت نمودم، و بخشیدی و من بازگشتم و تو پوشاندی، پس تو راست سپاس ای خدای من.

تَفَحَّمْتُ أَوْدِيَةَ الْهَلَاكِي، وَتَخَلَّلْتُ شِعَابَ تَلْفِي، وَتَعَرَّضْتُ فِيهَا لِسَطَوَاتِكَ، وَبِحُلُولِهَا لِعُقُوبَاتِكَ، وَوَسَيْلَتِي إِلَيْكَ التَّوْحِيدُ، وَدَرِيْعَتِي أَنِّي لَمْ أُشْرِكْ بِكَ شَيْئًا، وَلَمْ أَتَّخِذْ مَعَكَ إِلَهًا، وَقَدْ فَرَرْتُ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِي، وَإِلَيْكَ يَفِرُّ الْمُسِيءُ، وَأَنْتَ مَفْرَعُ الْمُضْيِيعِ حَظُّ نَفْسِهِ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي.

من خود را به درهای هلاکت افکنده، و در راه‌های نابودی‌ام پای نهاده‌ام، و در آنها قرار داده‌ام خود را در معرض حمله‌هایت، و رسیدن کیفرهایت، و وسیله‌ام نزد تو یگانه پرستی است، و دستاویزم آن است که من چیزی به تو شرک نورزیدم، و همراه تو پروردگاری نگرفتم، و من به سوی تو گریخته‌ام از نفسم، که بدکار به سوی تو می‌گریزد و تو پناهگان هر کسی هستی که بهره خود را تباه کرده باشد، پس تو راست سپاس ای خدای من.

فَكَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ، وَشَحَذَ لِي طَبَّةَ مُدْيَتِهِ، وَأَرْهَفَ لِي شِبَا حَدِّهِ، وَدَافَ لِي قَوَاتِلَ سُومِيهِ، وَسَدَّدَ نَحْوِي صَوَائِبَ سِهَامِهِ، وَلَمْ تَنْمِ عَنِّي عَيْنٌ حِرَاسَتِهِ، وَأَصْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ، وَيَجْرِعَنِي زُعَافَ مَرَارَتِهِ.

چه بسیار دشمنی که شمشیر دشمنی‌اش را علیه من از نیام بیرون کشیده و دم تیغش را بر ضد من تیز کرده و سر نیزه‌اش را به قصد حمله بر من نازک ساخته و زهرهای کشنده‌اش را به آشامیدنی‌ام در آمیخته و تیرهای

اصابت کننده‌اش را به سوی من نشانه رفته و دیده‌ نگهبانی و مراقبتش نسبت به من نخفته، تصمیم گرفته که مرا هدف شکنجه و آزار و ناراحتی قرار دهد و جرعه تلخ و مرارتش را به کام من ریزد.

فَنظَرْتَ يَا إِلَهِي إِلَى ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَاحِشِ، وَعَجَزِي عَنِ الْإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ، وَوَحْدَتِي فِي كَثِيرِ عَدَدٍ مِّنْ نَّوَانِي، وَأَرْصَدَ لِي الْبَلَاءَ فِيمَا لَمْ أُعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي،

ولی ای خدای من! تو ناتوانی‌ام را از تحمل بارهای گران و عجزم را از پیروزی در برابر کسی که آهنگ جنگ و مبارزه با من را دارد، دیدی؛ و تنهایی‌ام را در برابر عده زیادی که با من به عداوت و دشمنی برخاسته و در حال بی‌خبری من، در کمین گرفتار کردنم نشسته‌اند؛ مشاهده فرمودی.

فَابْتَدَأْتَنِي بِنَصْرِكَ، وَشَدَدْتَ أَرْزِي بِقُوَّتِكَ، ثُمَّ فَلَلْتَ لِي حَدَّهُ، وَصَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعٍ عَدِيدٍ وَحَدَّهُ، وَأَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ، وَجَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُوداً عَلَيْهِ، فَرَدَدْتَهُ لَمْ يَشْفِ غَلِيلُهُ، وَلَمْ يُبْرِدْ حَرَارَةَ غَيْظِهِ، قَدْ عَضَّ عَلَيَّ شَوَاهُ، وَأَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْلَفْتَ سَرَائِيَاهُ.

پیش از آن که از تو یاری بخواهم، بی‌مقدمه به یاری‌ام برخاستی؛ و پشتم را به نیرویت محکم کردی؛ سپس سطوت و صولت و تندی و تیزی دشمن را شکستی و پس از آن که در میان عده‌ای انبوه و افرادی فراوان جا داشت، تنه‌ایش گذاشتی؛ و مرا بر او قدرت و برتری دادی؛ و آنچه را به سوی من نشانه رفته بود، به خودش برگرداندی؛ و او را از بازگرداندی در حالیکه جوشش خود را آرام نکرده و آتش خشمش را خنک ننموده بود، به دهان می‌گرید بر من، دست‌هایش را و پای به فرار نهاد و لشکرش را پشت سر رها کرد.

وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَاثِدِهِ، وَنَصَبَ لِي أَشْرَاكَ مَصَائِدِهِ، وَوَكَّلَ بِي تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ، وَأَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبْعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَاراً لِانْتِهَازِ الْفُرْصَةِ لِفَرِيَسَتِهِ، فَتَادَيْتُكَ يَا إِلَهِي مُسْتَعِيثاً بِكَ، وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ، غَالِماً أَنَّهُ لَا يُضْطَهَدُ مَنْ أُوِيَ إِلَى ظِلِّ كَنَفِكَ، وَلَنْ يَفْرَعَ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعَاقِلِ انْتِصَارِكَ، فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ.

و چه بسیار ستمگری که با نیرنگ‌هایش بر من ستم کرد، و برایم قرار داد تله‌های دام‌هایش را، و موکل ساخت بر من چشمان جستجوگرش را، و در کمین من نشست آنگونه که درنده‌ای در کمین شکار مطلوبش می‌نشیند و منتظر به دست آوردن فرصتی برای گرفتن طعمه‌اش می‌ماند، پس تو را ندا دادم ای خدای من و از تو یاری جستم و به سرعت اجابت اطمینان داشتتم، و می‌دانستم که مغلوب نمی‌شود آن که در سایه حفظت پناه گیرد و پریشان نمی‌گردد آنکه پناه برد به سوی دژهای یاری‌ات، و تو مرا به قدرتت از خشم و عذاب او در حمایت گرفتی.

وَكَمْ مِنْ سَحَابٍ مَكْرُوهٍ قَدْ جَلِيَتْهَا عَنِّي، وَعَوَاشِيَ كُرْبَاتٍ كَشَفَتْهَا، لِاتِّسَالِ عَمَّا تَفْعَلُ، وَلَقَدْ سُنِلْتُ فَأَعْطَيْتَ، وَلَمْ تَسْأَلْ فَأَبْتَدَأْتَ، وَاسْتَمِيحَ فَضْلَكَ فَمَا أَكْدَيْتَ، أَبَيْتَ إِلَّا إِحْسَانًا، وَأَبَيْتَ إِلَّا تَقَحُّمَ حُرْمَاتِكَ، وَتَعَدَّى حُدُودِكَ، وَالْعَفْلَةَ عَن وَعِيدِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي مِنْ مُقْتَدِرٍ لِيُعْلَبُ، وَذِي أَنَاةٍ لِيُعْجَلَ، هَذَا مَقَامٌ مَنِ اعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّقْصِيرِ، وَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ!

و چه بسیار ابرهای ناپسند که از من دور ساختی، و پوشش‌های اندوه که برطرف نمودی، از آنچه انجام می‌دهی، مورد سؤال واقع نمی‌شوی، همانا از تو درخواست شد و عطا کردی، و خواسته نشد و تو آغاز نمودی، و فضل تو جستجو نشد، و تو بخل نورزیدی، جز نیکی نخواستی، و من نخواستم جز بی‌اندیشه وارد شدن به حرام شده‌هایت، و گذشتن از حدودت و غافل ماندن از تهدیدت، پس تو را است سپاس ای خدای من، که توانمندی بی‌شکست هستی، و مهلت دهنده‌ای بی‌شتاب، این جایگاه کسی است که اعتراف می‌کند برای تو به کوتاهی نمودن، و بر خود گواهی می‌دهد به تباهکاری!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْمَحْمَدِيَّةِ الرَّفِيعَةِ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْعَلَوِيَّةِ الْبَيْضَاءِ، فَأَعِدْنِي مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَشَرِّ مَنْ يُرِيدُ بِي سُوءًا، فَإِنَّ ذَلِكَ لَيُضِيقُ عَلَيْكَ فِي وُجْدِكَ، وَلَا يَتَّكِدُكَ فِي قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^۱.

خداوندا من به سوی تو تقرب می‌جویم به جایگاه بلند محمدی، و به تو روی می‌آورم به مقام درخشان علوی، پس مرا پناه ده از شر آنچه آفریده‌ای، و از شر هر کس که بدخواه من باشد، که آن بر تو گران نیاید در توانایی‌ات، و تو را سنگین نباشد در قدرتت، و تو بر هر چیزی توانا هستی.

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي مَا أَبْقَيْتَنِي، وَارْحَمْنِي بِتَرْكِ تَكْلِيفِ مَا لَا يَغْنِينِي، وَارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي، وَالرِّمَّ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي،

خداوندا مرا رحم کن به ترک نمودن معصیت‌ها تا وقتی که مرا باقی داشته‌ای، و رحم کن مرا به ترک نمودن تحمل آنچه مرا بایسته نیست، و روزی کن مرا نگرشی نیکو را در آنچه تو را از من خشنود سازد، و قلب مرا ملزم ساز به حفظ کتابت، آنگونه که مرا آموخته‌ای،

۱. در «خ» اضافه نموده است

فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَدَوَامِ تَوْفِيقِكَ مَا اتَّخَذَهُ سَلْمًا أَعْرُجُ بِهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَأَمْنٌ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.
«پس ببخش مرا ای خدای من از رحمتت و استمرار توفیقت آنچه را به کار گیرم آن را، نردبانی که با آن بالا روم به سوی خشنودیت و به آن ایمنی یابم از کيفرت ای مهربان‌ترین مهربانان».

وَأَجْعَلْنِي عَلَىٰ مَا يُرْضِيكَ بِهِ عَنِّي، وَنَوِّزْ بِهِ بَصْرِي، وَأَوْعِهِ سَمْعِي، وَأَشْرَحْ بِهِ صَدْرِي، وَفَرِّجْ بِهِ عَن قَلْبِي، وَأَطْلُقْ بِهِ لِسَانِي، وَاسْتَعْمِلْ بِهِ بَدَنِي، وَاجْعَلْ فِيَّ مِنَ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ مَا يُسَهِّلُ ذَلِكَ عَلَيَّ فَإِنَّهُ لَأَحْوَلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَيْلِي وَنَهَارِي، وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي، وَمُنْقَلَبِي وَمُنْوَايَ، فِي عَافِيَةٍ مِنْكَ، وَمَعَافَاةٍ وَبَرَكَاتٍ مِنْكَ.

و بگذار مرا که آن را تلاوت کنم، به شیوه‌ای که تو را از من خشنود سازد، و نورانی کن به آن دیده‌ام را و شنوائی‌ام را گிரای آن ساز، و سینه‌ام را به آن گشاده فرما، و قلبم را به آن آسودگی بخش، و رها کن به آن زبانم را، و به کار گیر به آن بدنم را، و قرار بده در من از نیرو و قدرت آنچه را که آسان سازد آن را بر من، که نیست نیرو و نه قوتی جز به تو. خداوندا قرار ده شب و روز، و دنیا و آخرت، و حرکت و سکونم در عافیتی از ناحیه تو، و سلامت دادن و برکتی از نزد تو.

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَمَوْلَايَ وَسَيِّدِي، وَأَمَلِي وَإِلَهِي، وَغِيَاثِي وَسَدْيِي، وَخَالِقِي وَنَاصِرِي وَثِقَتِي وَرَجَائِي، لَكَ مَحْيَايَ وَمَمَاتِي، وَلَكَ سَمْعِي وَبَصْرِي، وَبَيْدِكَ رِزْقِي وَإِلَيْكَ أَمْرِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، مَلَكَتَنِي بِقُدْرَتِكَ، وَقَدَّرْتَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِكَ، لَكَ الْقُدْرَةُ فِي أَمْرِي وَنَاصِيَتِي بِيَدِكَ،

خداوندا تو پروردگار و مولا و سرور و آرزو و خداوند و فریاد رس و تکیه‌گاه و آفریدگار و یاور و محل اطمینان و امید من هستی، برای تو است زندگی و مرگم، و برای تو است شنوایی و بینایی‌ام، و در دست توست روزی‌ام، و به سوی تو است امر من در دنیا و آخرت، مرا مالک شدی با قدرتت، و بر من قدرت یافتی با تسلطت، تو راست قدرت در امر من، و اختیارم در دست تو است،

لَا يَحْوُلُ أَحَدٌ دُونَ رِضَاكَ، بِرَأْفَتِكَ أَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَبِرَحْمَتِكَ أَرْجُو رِضْوَانَكَ، لِأَرْجُو ذَلِكَ بِعَمَلِي فَقَدْ عَجَزَ عَنِّي عَمَلِي، فَكَيْفَ أَرْجُو مَا قَدْ عَجَزَ عَنِّي؟! أَشْكُو إِلَيْكَ فَاقْتَبِي، وَضَعْفَ قُوَّتِي، وَإِفْرَاطِي فِي أَمْرِي، وَكُلُّ ذَلِكَ مِنْ عِنْدِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، فَكَفِّنِي ذَلِكَ كُلَّهُ.

کسی در برابر رضایت نیرویی ندارد، به مهربانی‌ات امیدوار به رحمت هستم، و به رحمتت، امید به رضوان تو دارم، امیدوار نیستم آن را با عملم، که عمل من در مورد من ناتوان مانده است، پس چگونه امیدوار باشم به آنچه در مورد من ناتوان مانده است؟! شکایت می‌برم به تو بی‌چیزی و سستی نیرو و از حد گذشتنم را در امرم، و همه آن از نزد من است و آنچه تو به آن از من دانایتر هستی، پس کفایت کن برای من آن را تماماً.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ رَفَقَاءِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ، وَإِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ، وَيَوْمَ الْفُرْعِ الْأَكْبَرِ مِنَ الْأَمِينِينَ فَأَمْتِي، وَبِتَيْسِيرِكَ فَيْسِرْ لِي، وَبِإِطْلَالِكَ فَأَطْلُبْنِي، وَبِمَقَارَةِ مِنَ النَّارِ فَنجِّنِي، وَلَا تُسَمِّنِي السُّوءَ وَلَا تُخزِنِي، وَمِنَ الدُّنْيَا فَسَلِّمْنِي، وَحُجَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَقِّنِي، وَبِذِكْرِكَ فَذَكِّرْنِي، وَبِالْيُسْرِ فَيْسِّرْنِي،

خداوندا مرا قرار ده از همراهان محمد حبیبیت، و ابراهیم خلیت، و در روز پریشانی بزرگ از ایمنی یافتگان پس مرا ایمنی ده، و با آسان ساختنت مرا آسانی بخش، و با سایبانیات مرا زیر سایه گیر و با رها نمودن از آتش، نجاتم ده، و مرا به بدی نشان مکن و رسوایم مساز، و از دنیا سلامتم بخش، و روز قیامت به من حجتت را تلقین کن، و با یادت مرا یادآوری کن، و برای آسانی آسانی ام بخش،

وَلَلْعُسْرُ فَجَنَّبْنِي، وَلِلصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا فَأَلْهِمْنِي، وَلِلْعِبَادَتِكَ فَوَقِّفْنِي، وَفِي الْفِقْهِ وَمَرْضَاتِكَ فَاسْتَعْمِلْنِي، وَمِنْ فَضْلِكَ فَارْزُقْنِي، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ فَبَيِّضْ وَجْهِي، وَحَسَابًا يَسِيرًا فَحَاسِبْنِي، وَبِقَبِيحِ عَمَلِي فَلَا تَفْضَحْنِي، وَبِهَذَاكَ فَاهْدِنِي، وَبِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ فَثَبِّتْنِي،

و از سختی رهایی ام ده و برای نماز و زکات، مادام که زنده باشم الهامم عنایت فرما، و برای عبادتت توفیقم ده، و در آگاهی و خشنودیات مرا به کار گیر، و از فضلت مرا روزی ده، و روز قیامت چهره ام را سفید گردان، و مرا به حسابی آسان محاسبه فرما، و با زشتی عملم رسوایم مکن، و با هدایتت راهنمایی ام فرما، و با گفتار ثابت در زندگی دنیا و در آخرت، استوارم ساز،

وَمَا أَحْبَبْتَ فَحَبِّبْهُ إِلَيَّ، وَمَا كَرِهْتَ فَبَعْضُهُ إِلَيَّ، وَمَا أَهْمَنِي مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاكْفِنِي، وَفِي صَلَاتِي وَصِيَامِي وَدُعَائِي وَنُسُكِي وَشُكْرِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَبَارِكْ لِي، وَالْمَقَامَ الْمَحْمُودَ فَابْعَثْنِي، وَسُلْطَانًا نَصِيرًا فَاجْعَلْ لِي، وَظُلْمِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي فَتَجَاوَزْ عَنِّي،

و آنچه را دوست داری محبوب من فرما، و آنچه را نمی پسندی برایم ناخوشایند ساز، و آنچه را از دنیا و آخرت مرا اندوهگین ساخته، کفایتم کن، و در نماز و روزه و دعا و طاعت و سپاسگزاری و دنیا و آخرتم مرا برکت عنایت نما، و به جایگاه ستوده مرا برانگیز، و سلطان یاری شده ای برایم قرار ده، و ظلم و نادانی و زیاده روی در کارم را بر من ببخش،

وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ فَخَلِّصْنِي، وَمِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ فَنَجِّنِي، وَمِنْ أُوْلِيَائِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَاجْعَلْنِي، وَأَدِّمْ لِي صَالِحَ الَّذِي آتَيْتَنِي، وَبِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ فَأَغْنِنِي، وَبِالطَّيِّبِ عَنِ الْخَبِيثِ فَاكْفِنِي.

و از فتنه زندگی و مرگ رهایی ساز، و از زشتکاریها آنچه از آن آشکار است و آنچه پنهان، نجاتم ده، و روز قیامت مرا از اولیایت قرار ده، و پیوسته ساز برای من نیکیهایی را که به من داده ای، و با حلال مرا از حرام بی نیاز کن، و با پاکی از پلیدی کفایتم کن.

أَقْبَلْ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ إِلَيَّ وَلَا تَصْرِفْهُ عَنِّي، وَإِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ فَاهْدِنِي، وَلِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى فَوَقِّفْنِي.

با روی مبارکت به من روی آور، و آن را از من مگردان، و به راهت که راست است، هدایت‌م نما و برای آنچه دوست داری و می‌پسندی، توفیقم ده.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ، وَالْكِبْرِيَاءِ وَالتَّعْظِيمِ وَالخِيَلَاءِ، وَالْفَخْرِ وَالْبَدَخِ، وَالْأَشْرِ وَالْبَطْرِ، وَالْإِعْجَابِ
بِنَفْسِي وَالْجَبْرِيَّةِ، رَبِّ فَجَنِّبِي.

خداوندا به تو پناه می‌برم از ریا و شهرت‌طلبی، و تکبر و بزرگی جویی و خودپسندی و فخرفروشی و خود بزرگ بینی و سرمستی، و ناسپاسی و از خود راضی شدن و جبری بودن، پروردگارا، تو نجاتم ده.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْبُخْلِ وَالْحِرْصِ وَالْمُنَافَسَةِ وَالنَّعْشِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الطَّمَعِ وَالطَّبَعِ وَالْهَلَعِ وَالْجَزَعِ وَالزَّيْغِ
وَالْقَمَعِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَغْيِ وَالظُّلْمِ وَالْإِعْتِدَاءِ وَالْفُسَادِ وَالْفُجُورِ وَالْفُسُوقِ.

و به تو پناه می‌برم از ناتوانی و بخل، و حرص و همچشمی نمودن و فریبکاری. و به تو پناه می‌برم از آز و سرشت و سیری ناپذیری و بی‌تابی و انحراف و سرکوبی. و به تو پناه می‌برم از سرکشی و ستم و تعدی و فساد و فجور و خروج از طاعت.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ وَالْعُدْوَانِ وَالطُّغْيَانِ. رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ وَالْقَطِيعَةِ وَالسَّيِّئَةِ وَالْفَوَاحِشِ وَالذُّنُوبِ.
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْإِثْمِ وَالْمَأْتَمِّ وَالْحَرَامِ وَالْمَحْرَمِ وَالْخَبِيثِ وَكُلِّ مَا لَا تُحِبُّ.

و به تو پناه می‌برم از خیانت و ستم و سرکشی. پروردگارا و پناه می‌برم به تو از معصیت و بریدن از حق و بدکاری و زشت‌کاری‌ها و گناهان. و به تو پناه می‌برم از گناه و وسیله گناه، و حرام و حرام شده، و پلید گشته و هر چه را که دوست نداری.

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَبَغْيِهِ وَظُلْمِهِ وَعَدَاوَتِهِ، وَشَرِّكَ وَزَبَانِيَّتِهِ وَجُنْدِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا.

پروردگارا به تو پناه می‌برم از شر شیطان و سرکشی و ظلم و دشمنی، و دام و یاران و لشکریان او، و به تو پناه می‌برم از شر آنچه از آسمان فرود می‌آید و آنچه به آن بالا می‌رود.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ مِنْ دَابَّةٍ وَهَامَّةٍ أَوْ جِنٍّ أَوْ إِنْسٍ مِمَّا يَتَحَرَّكُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا دَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَخْرُجُ مِنْهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كَاهِنٍ وَسَاحِرٍ وَزَاكِنٍ وَنَافِثٍ وَرَاقٍ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَبَاغٍ وَنَافِسٍ،
وَطَاغٍ وَظَالِمٍ وَمُتَعَدِّ وَجَائِرٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَمَى وَالصَّمَمِ وَالْبُكْمِ وَالْبَرَصِ وَالْجُدَامِ وَالشَّكِّ وَالرَّيْبِ،

و به تو پناه می‌برم از شر آنچه آفریده‌ای از جنبنده و خزننده، یا جن و انس از آنچه حرکت می‌کند، و به تو پناه می‌برم از شر آنچه در زمین آفریده شده، و آنچه از آن خارج می‌شود، و پناه می‌برم به تو از شر هر کاهن و جادوگر و مشتبه گرداننده، و وسوسه‌گر و بالا رونده‌ای. و به تو پناه می‌برم از شر هر حسود و ستمکار و بدچشم، و ستمکار تعدی کننده و ستمگری، و پناه می‌برم به تو از کوری و کری، و لالی و پیسی، و جذام و شک و تردید، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَشَلِ وَالْكَسَلِ وَالْعَجْزِ وَالتَّفْرِيطِ وَالْعَجَلَةِ وَالتَّضْيِيعِ وَالتَّقْصِيرِ وَالْإِنْطَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى. رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَالْحَاجَةِ وَالْمَسْأَلَةِ وَالضَّيْعَةِ وَالْعَائِلَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقِلَّةِ وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّيْقِ وَالشُّدَّةِ وَالْقَيْدِ وَالْحَبْسِ وَالْوَتَاقِ وَالسُّجُونِ وَالْبَلَاءِ، وَكُلِّ مَخُوفٍ وَمُصِيبَةٍ لَأُصْبِرَ لِي عَلَيْهَا، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

و به تو پناه می‌برم از ترس و ضعف و سستی، و ناتوانی و کوتاهی نمودن، و شتاب و تباهاکاری و کندی و دیر نمودن، و به تو پناه می‌برم ای پروردگرم از شر آنچه آفریدی در آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست و آنچه در زیر زمین است. پروردگارا و به تو پناه می‌برم از فقر و بی‌چیزی و نیاز و گدایی، و تباها گشتن و عائله‌مند بودن بدون درآمد و به تو پناه می‌برم از کم‌نوایی و خواری، و به تو پناه می‌برم از تنگی و سختی، و در بند بودن و بازداشت، و دستبند و زندان‌ها، و بلا و هر امر ترسناکی و مصیبتی که مرا بر آن صبر نباشد، اجابت کن ای پروردگار جهانیان.

اللَّهُمَّ أَعْطِنَا كُلَّ الَّذِي سَأَلْنَاكَ، وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ عَلَى قَدْرِ جَلَالِكَ وَعَظَمَتِكَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

خداوندا ما را عطا کن همه آنچه را که از تو درخواست نمودیم، و ما را بيفزای از فضلت به قدر شکوه و عظمتت، به حق آنکه نیست خدایی جز تو که عزیز و حکیمی.